

stedse er bleven ffudt ud i Fremtiden, nemlig at paaligne Island et Bidrag til Rigets Anliggender. Jeg seer derfor ikke, hvorfor Rigsdagen ffulde have faa store Betænklichkeiten ved, hvilken Deel af Tilffudet man henregner til den faste, og hvilken til den midlertidige Deel. Derimod har jeg den Overbeviisning — og jeg haaber, at denne Betragtningmaade ogsaa vil gjøre sig gjældende hos det høie Things ærede Medlemmer —, at det vil kunne have uberegnelig Indffydelse paa Forfatningsfagens Gang paa Island, at Islænderne ere visse paa, at de erholde den Deel af det omhandlede Bidrag, som vil være nødvendig for dem i en faa lang Fremtid, som man kan overffue, paa faadanne Bilkaar, at det ikke atter kan tages fra dem, uden at Regjeringen og Rigsdagen derom ere enige. Uden det ville de vistnok ikke føle den Ro og Tryghed, at de ville overtage Styrelsen af deres egne Anliggender paa egen Riffko. Det maa jo vel erindres, at Forholdet mellem Island og de øvrige Dele af Kongeriget vil stille sig væsentlig forffjelligt fra nu ogsaa i finantsfiel Henseende, efterat en faadan Forfatningsforandring som den paatænkte er foregaaet. Medens Island hidtil med den største Beredvillighed har faaet extraordinair Underfføttelse af de fornødne Beløb herfra, naar det er blevet ramt af større Ulykker, f. Ex. Faareffkab, Jordbrand og Deslige, faa vil der derimod ikke kunne blive Spørgsmaal derom i Fremtiden, naar det faaer sine egne Finantsfer. Det maa derfor virkelig bringes op til en faadan Tilffand, at det ikke alene kan udvide sine Resffources og, som alt omtalt, sit Post- og Veivæfen, men at det ogsaa sættes ifffand til at lægge Noget tilffide til dermed at kunne bøde paa den Slags extraordinaire Ulykker.

Naar jeg ikke har stillet Vædringsforfflag til denne Behandling af Sagen, da er det, fordi jeg ikke har troet med nogen Nytte at kunne gjøre det, forinden jeg vidffte, i hvilken Retning Majoriteten af det høie Things Medlemmer vilde gaae. Hvis den Afffemming, der vil foregaae ved denne Behandling, ffulde give mig noget Haab om at kunne udrette Noget ved at stille Vædringsforfflag til denne Sag, da forbeholder jeg mig at gjøre det til 3die Be-

handling. Som et faadant heldigt Tegn, der vilde kunne give mig Mod til at haabe paa et heldigere Udfald af Sagen, end der i dette Diebliff synes at være Udffigt til, vilde jeg anfee Vedtagelsen af det første Forfflag, der er stillet af den ærede 6te Landsthingsmand for 1ste Kredss (Ploug). Jeg lægger derimod ikke den Vægt som har paa hans Forfflag under Nr. 2 om, at tredie Stykke og fjerde Stykkes 1ste Punktum af § 5 ffulle udgaae. Dette er nemlig et af de Punkter, hvorom jeg er vis paa, at der, naar Bestemmelser af denne Art i sin Tid ffulle træffes, let vil kunne komme Overeenskomst imellem Regjeringen og Rigsdagen, og det angaaer ikke de Ting, med Hensyn til hvilke Islænderne paa nogenffomhelst Maade ffulle have nogen afgjørende Bestemmelse. — Derimod vilde jeg ganffe vist ikke kunne tiltræde det Forfflag, som den nævnte ærede Landsthingsmand har stillet under Nr. 3 til Udvalgets § 6, naar en faadan Bestemmelse i sin Tid ffulde gives. Jeg troer, at den hele Bestemmelse om, at der ffulde kunne paalægges Islænderne Bidrag til Rigets almindelige Anliggender, let paa denne Maade vilde blive illuforiff, og jeg finder i alle Tilfælde ikke en faadan Bestemmelse ffemmende med Sagens Natur og med min Opffattelse af Islands Stilling i Riget, ifølge hvilken Island med Hensyn til Bidragspliffgten til Rigets Anliggender maatte være Rigets ffattebeviffgende Myndighed undergiffven, uden at det kunde forværes, at den lovgiffvende Myndighed, der var indffat til Bestyrelsen af de særlige Anliggender, dertil ffulde give sit Samtykke. — Som jeg før antydede, har jeg ikke nogen særdeles Opffordring til nu at yttre mig om Detaillen af de af det ærede Udvalg foreslaaede enkelte Bestemmelser. Jeg kan, som sagt, i det Væffentlige være enig med den statsrettige Anffuffelse, som derigjennem har gjort sig gjældende, og det er kun for at refervere mig det fornødne, at jeg med ganffe faa Ord ffal berøre forffjellige Punkter, med Hensyn til hvilke jeg allerede troer nu at kunne fremhæve, at jeg ikke kan ffamffemme med det, som synes at være tilffigtet fra Udvalgets Side. Jeg kan faaledes ikke billige, hvad der af den ærede Ordffører blev udtalt om, at det ffulde være